

Sygn. akt III AUz 95/20

POSTANOWIENIE

Dnia 21 stycznia 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Barbara Białecka (spr.)
Sędziowie:	Jolanta Hawryszko Urszula Iwanowska

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2021 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy A. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o zwrot nienależnie pobranego świadczenia

na skutek zażalenia ubezpieczonego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 4 czerwca 2020 r., sygn. akt VI U 633/20

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

Urszula Iwanowska	Barbara Białecka	Jolanta Hawryszko
-------------------	------------------	-------------------

Sygn. akt III AUz 95/20

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 czerwca 2020 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 477⁹ § 3 k.p.c. odrzucił odwołanie jako wniesione po terminie.

Sąd Okręgowy wskazał, że decyzją z dnia 30 stycznia 2020 roku nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. dokonał rozliczenia emerytury w związku z osiągnięciem w 2017 r. przychodem i zobowiązał A. B. do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia w łącznej kwocie 6.781,40 zł. Decyzja zawierała pouczenie o sposobie i terminie wniesienia odwołania do Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Szczecinie, w terminie miesiąca od dnia otrzymania decyzji. Decyzja ta została doręczona ubezpieczonemu w dniu 7 lutego 2020 roku na wskazany przez niego adres: (...)-(...) Ś., ul. (...) (k. 121 plik III akt ZUS).

Pismem opatrzonym datą 9 marca 2020 roku i nadanym przez ubezpieczonego w placówce pocztowej w dniu 10 marca 2020 roku (koperta k. 7 akt sprawy) - ubezpieczony odwołał się od decyzji z dnia 30 stycznia 2020 roku. Pismo to wpłynęło do organu rentowego w dniu 16 marca 2020 roku. W odwołaniu ubezpieczony wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania, zarzucając pozwanemu brak należytego uzasadnienia decyzji i podnosząc, że w obrocie prawnym znajduje się decyzja o rocznym rozliczeniu emerytury, która nie została zmieniona ani uchylona.

W odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonej organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu pisma organ rentowy wyjaśnił, że łączny przychód osiągnięty przez A. B. w 2017 r. wyniósł 53.120,48 zł i przekroczył niższą kwotę graniczną ustaloną dla tego roku, tj. 35.522,10 zł - łącznie o kwotę 17.598,38 zł. Osiągnięty przez wnioskodawcę przychód uzasadniał zatem zmniejszenie łącznej kwoty świadczenia za 2017 r. o kwotę maksymalnego zmniejszenia, tj. 6.781,40 złotych.

Sąd I instancji wskazał, że zaskarżona decyzja organu rentowego z dnia 30 stycznia 2020 roku o numerze (...) została doręczona odwołującemu w dniu 7 lutego 2020 roku, na wskazany przez niego adres: (...)-(...) Ś., ul. (...). Miesięczny termin do jej zaskarżenia upłynął zatem z dniem 7 marca 2020 roku. Decyzja zawierała jasne i zrozumiałe pouczenie o sposobie i terminie odwołania. Ubezpieczony zapewne zapoznał się z powyższym pouczeniem, skoro wniósł odwołanie za pośrednictwem ZUS do sądu. Odwołanie złożono jednakże po ustawowym terminie. Składając w dniu 10 marca 2020 roku (data stempla pocztowego) odwołanie od zaskarżonej decyzji ubezpieczony nie zachował miesięcznego terminu, o którym mowa w art. 477⁹ § 1 i 3 k.p.c. Ubezpieczony w treści odwołania nie wnioskował ani o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania, ani nie wskazał jakichkolwiek przyczyn usprawiedliwiających niezachowanie terminu do wniesienia odwołania.

Ubezpieczony zaskarżył powyższe postanowienie w całości i wniósł o jego uchylenie. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie przepisów:

- art. 232 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i uznanie, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie jest obowiązany wskazywać dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzi skutki prawne, w szczególności, że nie ma obowiązku wykazania dowodów dla faktu kiedy ubezpieczonemu została doręczona decyzja z dnia 30 stycznia 2020 r., a w związku z tym od kiedy należy liczyć termin do zaskarżenia tej decyzji;

- art. 233 k.p.c. poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie i uznanie, że decyzja z dnia 30 stycznia 2020 r. została doręczona ubezpieczonemu w dniu 7 lutego 2020 r., pomimo tego, że w aktach sprawy nie znajduje się żaden dowód pozwalający na bezsporne przyjęcie takiego twierdzenia ZUS – w rzeczywistości ubezpieczony otrzymał decyzję w dniu 14 lutego 2020 r.;

- art. 71a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie i uznanie, że fakt, iż ustawa umożliwia ZUS doręczenie decyzji listem zwykłym zwalnia organ rentowy z dowodzenia faktu skutecznego doręczenia decyzji administracyjnej;

- art. 477⁹ § 1 i 3 k.p.c. poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie i odrzucenie odwołania pomimo tego, że zostało wniesione przed upływem terminu do jego wniesienia, tj. przed upływem 14 marca 2020 r.

W uzasadnieniu skarżący wskazał, że zaskarżona decyzja została mu doręczona w formie zwykłego listu i nie wie, kiedy dokładnie listonosz włożył do skrzynki pocztowej list. Ubezpieczony podał, że list ten wyciągnął ze skrzynki pocztowej w dniu 14 lutego 2020 r. W aktach sprawy nie znajduje się natomiast żaden dowód pozwalający na jednoznaczne wskazanie daty odbioru listu przez ubezpieczonego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się nieuzasadnione.

Za Sądem Okręgowym należy powtórzyć, że zgodnie z art. 477⁹ § 1 k.p.c. odwołania od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję, lub do protokołu sporządzonego przez organ, w terminie miesiąca od doręczenia odpisu decyzji. Natomiast w myśl § 3 tego artykułu, odwołanie wniesione po upływie terminu sąd odrzuci chyba, że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego.

Wymienione w art. 477⁹ § 3 k.p.c. przesłanki przyjęcia i rozpoznania odwołania mimo jego złożenia po upływie terminu muszą wystąpić łącznie. Zatem opóźnienie nie może być nadmierne i nie może wystąpić z przyczyn zależnych od odwołującego się. Stanowisko to znajduje oparcie w utrwalonym orzecznictwie, którego wyrazem jest wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2006 r., III UK 168/05 (LEX nr 277825), w uzasadnieniu, którego wskazano, iż sąd nie odrzuci odwołania od decyzji organu rentowego na podstawie art. 477⁹ § 3 k.p.c. tylko wówczas, gdy bezspornie stwierdzi, że przekroczenie ustawowego terminu nie jest nadmierne i że nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się, w pozostałych zaś wypadkach jest obowiązany odrzucić odwołanie (por. także postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 czerwca 2012 r., III UK 144/11, LEX nr 1648654).

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny w całości podziela stanowisko Sądu Okręgowego, który przyjął, że odwołanie z dnia 10 marca 2020 r. od decyzji z dnia 30 stycznia 2020 r. zostało złożone po terminie, a w okolicznościach sprawy A. B. ani przed Sądem pierwszej instancji, ani w postępowaniu zażaleniowym nie wykazał, że uchybienie to nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych.

Wobec powyższego zdaniem Sądu Odwoławczego, Sąd Okręgowy zasadnie przyjął, że uchybienie przez skarżącego terminowi jest zawinione i niczym nie usprawiedliwionym zaniechaniem czynności, a zatem wynika z zaniedbania własnych spraw, i nie przykładania do nich należytej staranności. Przede wszystkim wskazać należy, że – wbrew twierdzeniom skarżącego – w aktach organu rentowego znajduje się dowód doręczenia mu przesyłki zawierającej zaskarżoną decyzję. Na karcie 121 akt ZUS (plik III) znajduje się zwrotne potwierdzenie odbioru pisma o numerze (...). Decyzja z dnia 30 stycznia 2020 r. o rozliczeniu emerytury oznaczona została numerem (...). Na zwrotnym potwierdzeniu odbioru przesyłki znajduje się data odbioru (7 lutego 2020 r.) oraz podpis ubezpieczonego. Wobec tego nie są wiarygodne twierdzenia ubezpieczonego, iż zaskarżona decyzja została nadana zwykłym listem i wrzucona w niemożliwym do ustalenia terminie.

Powyższe, zdaniem Sądu Odwoławczego, nie pozwala na uznanie, że przekroczenie terminu do wniesienia odwołania nastąpiło z przyczyn niezależnych od ubezpieczonego.

Uwzględniając powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 397 § 3 k.p.c. w związku z art. 385 k.p.c. oddalił zażalenie jako nieuzasadnione.

Urszula Iwanowska Barbara Białecka Jolanta Hawryszko